

2026 WoCo 1 mrt Overweging **'Geroepen worden'**
1e lezing **Genesis 12,1-4a Evangelie Matteüs 17,1-9**

Toen wij in 2012 deelnamen aan de parochiereis naar Israël bezochten we ook de berg Thabor, de mögelijke berg van de verheerlijking. Als een flinke 'molshoop' rijst hij op in het landschap. Dichterbij komend blijkt hij nog aardig hoog. De kruin bevindt zich 400 m boven de omgeving en hij is behoorlijk stijl. Met een doorsnee van 3,5 km is het toch een flinke 'jongen'. Met onze eigen reisbus werden we tot aan de bergvoet gereden om daarna in kleine taxibusjes naar de top te worden vervoerd. De taxichauffeurs reden dagelijks - met een enorme snelheid - vele toeristen heen en weer daarbij behendig de 22 haarspeldbochten nemend. Terwijl we toch wel een beetje ons hart vast hielden, genoten we onderweg van een fantastisch uitzicht over de omgeving. Eenmaal allemaal boven hielden we onder de schaduw van wat bomen een moment van bezinning, geleid door pastor Tjeu Timmermans. De zelfde Bijbeltekst die we zojuist hoorden, werd gelezen. Al met al een indrukwekkende ervaring.

Een indrukwekkende ervaring dat vonden de 3 apostelen ook, die van Jezus het voorrecht kregen om de gedaante verandering op de berg mee te maken. Jezus wilde deze gebeurtenis graag delen met z'n meest nabije vrienden. Petrus, Jakobus en Johannes mochten even een glimp opvangen van wie Hij werkelijk was; zij mochten getuigen zijn van de bemoediging die Jezus ontving van Mozes en Elia. De profeten die op een berg God hebben gesproken en hun roeping ontvangen. Net als Jezus ontmoetten Mozes en Elia veel ongeloof en tegenstand bij hun missie tijdens het aardse leven, maar werden door God bemoedigd en op hun beurt bemoedigen zij Jezus op zijn levensweg.

Als kroon op deze bijzondere ontmoeting was daar Jezus z'n hemelse Vader die vanuit een lichtende wolk liet weten:

'Dit is Mijn Zoon waar Ik intens veel van houd', Hij is Mijn spreekbuis, Mijn persoonlijke vertegenwoordiger, Neem ter harte wat Hij te zeggen heeft. 'Luistert naar Hem!!'

Deze innige topontmoeting was voor Jezus een hartverwarmende bemoediging vanuit z'n 'hemelse thuisbasis'. Het betekende voor Hem zo veel als:

'Je doet het goed, ga zo door,

Wij staan vierkant achter Je en leven met Jou mee!'

Deze gebeurtenis was een markeerpunt in Jezus' leven en gaf Hem de moed om de weg tot het einde te gaan...

Bijzondere momenten in je leven, zoals het behalen van een diploma, een huwelijksverbintenis, een indrukwekkende reis maar ook moeilijke momenten die je liever zou overslaan, wil je delen met de mensen die je dierbaar zijn, mensen die je accepteren zoals je bent, die je steunen door dik en dun en je toekomstbeeld mee helpen dragen en verwezenlijken. Dat je zulke mensen om je heen hebt geeft je energie en kracht. Zonder hen wordt het leven een stuk moeilijker. In ons Christen zijn ervaren we hier nog een extra dimensie in onze dagelijkse relatie met God. Hoe dat er uit ziet dat is voor ieder van ons weer anders.

Dat het in bijzondere momenten niet alleen om nabije mensen gaat, ervoer ook Abram. God was ook hem nabij, sprak hem aan en gaf hem een nieuw en bijzonder toekomstperspectief. Van een nomaden bestaan naar een eigen land, van kinderloos naar eigen nakomelingen, ja, zelfs hele volken werd hem beloofd! De manier waarop God Abram aansprak moet voor hem zo vertrouwd, indrukwekkend en geloofwaardig zijn geweest dat het hem deed besluiten daadwerkelijk op weg te gaan met z'n gezin, personeel en z'n bezit het onbekende tegemoet; met alleen Gods belofte in z'n hart.

Dit ter harte nemen van Gods belofte, werd voor Abram een geloofspijler, een geestelijk baken in z'n leven en een betekenisvol omslagpunt voor de wereld. Daarom veranderde God zijn naam van Abram, 'de verheven vader' in Abraham 'vader van een menigte volken'.

De schriftlezingen van vandaag brengen ons bij onze eigen geloofsweg, onze eigen geloofspijlers en ónze keuze om ons levenspad samen met God te gaan. Het doet me denken aan het motto van onze parochie: Geloofsweg Samen. Samen met een Hoofdletter en kleine letter. Samen met velen. Ieder op weg, op zijn of haar eigen manier. Dat doet ons bijvoorbeeld nu Samenzijn: biddend op ons plekje in de kerk, zingend in het koor, een bijdrage leverend als koster of in de bloemenwerkgroep, zich inzetten achter de schermen of voor 'Amnestie'.

De kerk is weer netjes opgeruimd en gepoetst na de sfeervolle vieringen van Kerstmis en Carnaval en zo dadelijk is er weer koffie en thee... Dit wordt allemaal gedaan door gemotiveerde mensen die Samen kerk willen zijn. Uiteindelijk is het Gods liefde die ons aanstuurt, bemoedigt en draagt, maar ook uitdaagt in lief en leed met Hem verbonden te blijven en daar liefde en kracht uit te putten.

In deze bezinnende 40 dagentijd, nou ja, het zijn er nog goed 30,
worden we aangemoedigd onze diepere relatie met God in ons leven te bezien.
Net als Abraham, Mozes en Elia zijn we medewerkers in het koninkrijk van God
omdat we dat belangrijk vinden omdat we het van harte ondersteunen.
Ergens in ons leven weten we ons geroepen door de Levende Heer
en zijn gedachtegoed om Hem na te volgen
en wel ieder op een manier die bij hem of haar past.
Bidden we met geloof in ons hart
dat deze 40 dagentijd ons meer inzicht mag geven
in Gods bedoeling met ons leven tot opbouw van ons allemaal.
Amen

Betzie Brakels